

Bilag IX.

Til Landstingsudvalget angaaende Forslag til Lov om Butikslukning.

I Anledning af, at der i Lovforslaget om Butikslukning i § 1 findes en Bestemmelse om, at Forretningerne skal holdes lukkede fra Kl. 8, skal vi ærbødigst ansøge det ærede Landstingsudvalg om — i Lighed med hvad Folketinget indrømmede os — at blive holdt udenfor Loven, da vi umulig paa store Karnevals- og Festaften kan lukke vore Forretninger Kl. 8, eftersom mange af de Damer, som søger os, først har Tiden til deres Raadighed efter Kl. 8—9.

Da en stor Del af os har vore Forretninger paa Broerne og i Byens Yderkredse og har et stort Publikum blandt den arbejdende og tjenende Stand, som jo ogsaa kan gøre Fordring paa Hygiejne og Pleje af deres Haar, og da vi nødig vil overtræde Landets Love, beder vi nu en Gang om at blive holdt udenfor Loven.

Det bemærkes til Lovforslaget, at der fra det arbejdende Personales Side er gjort Indsigelse imod en Ændring i Loven; vi maa hertil bemærke, at vi slet ikke forlanger, at vore Medhjælpere skal blive udover den almindelige Lukketid, men i det hele taget har ingen af os mærket Misfornøjelse hos vore Medhjælpere, da de som Regel bliver behandlet som hørende til Familien, og der altid hersker en god Forstaaelse imellem os.

Desuden er Damefrisørfaget jo ikke som et andet Haandværk, Syning eller Modepynt, hvor der arbejdes Dagen igennem; der kan være Dage, hvor der for de mindre Frisørinders Vedkommende næsten intet er at bestille, og hvor Travlheden udelukkende falder paa Lørdag og Søndag, og hvor der kun er Raad til at holde Hjælp disse to Dage, i Særdeleshed nu, da vi ikke som tidligere har noget videre med Haararbejde at gøre, eftersom Sæbeforretningerne har taget det hele. Faget beskæres jo fra alle Sider, og Skatterne stiger; skal vi nu, som Loven byder os, lukke Kl. 12 Søndag, vil vi maaske kunne faa nogen Fortjeneste ved at vaske Damernes Haar Hverdagften, naar de gaar fra Forretningerne, men skal vi nu lukke vore Forretninger samtidig, er det jo umuligt. Desuden har Publikum ytret sin største Misfornøjelse med Forholdene.

Da mange af os er Enker og enligstillede Kvinder, som herved ernærer os hæderligt, antager vi ikke, at det er den høje Regerings Mening, at vi skal falde Staten til Byrde, hvilket ganske bestemt vilde ske, hvis vi ikke faar Lov til at betjene vore Kunder, naar de søger os.

Hvad angaar Medhjælperne, er det ingenlunde i deres egen Interesse at bekæmpe os, da det kun vil bevirke, at de faa af os, som holder Medhjælp, maa afskedige dem, eftersom vi, naar vor Indtægt indskrænkes, ikke har Raad til at holde Hjælp, og Medhjælperne saaledes ogsaa bliver brødløse, hvilket indeholder en stor Fare for disse unge Piger.

Dernæst maa vi bemærke, at vore Forretninger som Regel ligger paa en 1ste—2den Sal og er af en fuldstændig privat Natur, da vi som Regel benytter vor Privatlejlighed dertil, og da vort Arbejde jo hverken laver Støj eller vækker Opsigt, hvorfor det aldrig kan genere nogen.